

Những câu chuyện đáng ghi nhớ - Trịnh Khải kể.

Đọc qua bài này

(bài của Tuyết Lan nêu tên 17 tay bợ đít CS hà nội do Ban lãnh đạo VNNet đã bình bầu và trao giải Vinh danh nước Việt 2006, gồm:

- 01/- PGS. TS. Trần Nam Bình, (Việt kiều Úc), PGS của trường Đại Học New South Wales, Úc.
- 02/- TS. Lê Quang Bình, (Việt kiều Mỹ), chuyên viên của Advanced Micro Devices (AMD), Mỹ.
- 03/- GS. Nguyễn Văn Chuyên, (Việt kiều Nhật Bản), GS. Đại Học Phụ Nữ Nhật Bản.
- 04/- TS. Đỗ Đức Cường, (Việt kiều Mỹ), chuyên gia cao cấp trong ngành Ngân Hàng tại Mỹ.
- 05/- Trung Dung, (Việt kiều Mỹ), Giám Đốc điều hành V-Home Group, Mỹ.
- 06/- Bs. Hoàng Anh Dũng, (Việt kiều Bỉ), Bỉ.
- 07/- BS. Quỳnh Kiều, (Việt kiều Mỹ), phụ nữ "xuất sắc" ở California, Mỹ.
- 08/- GS. TS. Thái Kim Lân, (Việt kiều Đức), Đại Học Munich, Đức.
- 09/- GS. TS. Trần Minh Tâm, (Việt kiều Thụy Sĩ), Thụy Sĩ.
- 10/- Họa Sĩ Dương Văn Thành, (Việt kiều Thụy Điển), ở Thụy Điển.
- 11/- Linh Mục Nguyễn Đình Thi, (Việt kiều Pháp), Chủ Tịch Hội Huynh Đệ tại Pháp.
- 12/- GS. TS. Phạm Gia Thọ, Đại Học Canada.
- 13/- KS. Đỗ Anh Thư, (Việt kiều Mỹ), Hội VNHelp ở Mỹ. TGD quỹ Y tế, Giáo dục, Văn hóa của CSVN.
- 14/- TS. Trương Nguyễn Trân, (Việt kiều Pháp), Giám đốc Nghiên Cứu Danh Dự (!) Trung tâm Vật Lý Lý Thuyết tại Đại Học Bách Khoa Paris, Pháp.
- 15/- GS. TS. Lê Dũng Tráng, (Việt kiều Pháp), Viện sĩ, Giám Đốc Trung Tâm Toán học của Hàn Lâm Viện Thế Giới tại Ý.
- 16/- GS. Huỳnh Hữu Tuệ, (Việt kiều Canada), Đại Học Canada.
- 17/- Vũ Đức Vương, GS. (Việt kiều Mỹ), Đại Học ở San Francisco, Mỹ)

nếu có thật thì tôi thấy những kẻ này đúng ra đáng thương hại. Tại sao ? Tôi xin mạn phép nhắc sơ qua 3 mẫu chuyện để chúng ta hiểu rõ hơn về cái **nhìn** (theo Phật Đạo tránh **vọng kiến**), cái **trí** (một trong giá trị căn bản của Đạo Khổng) và cái **dũng** (của các tiền nhân đất Việt).

1.- Ngũ Tử Tử là một tướng tài nhưng bị vua nghi ngờ, đem giết cả gia đình, tay này đành phải bỏ trốn. Nhưng khi đến cửa ải thì thấy hình mình được gián khắp nơi ; về nhà trọ suốt đêm suy nghĩ, sáng nhìn qua gương tay này không nhận ra được chính mình chỉ vì « một đêm lo nghĩ đầu bạc trắng ». Qua được cửa ải, được vua láng giềng thu nhận và trở thành một danh tướng lấy lừng. Một hôm vua bị ốm, các quan vào chầu và có Câu Tiễn đứng ra « **ném phân vua** » sau đó tuyên bố rằng : « Vị phân như vậy trong vài ba ngày vua sẽ khỏi bệnh ». Quả đúng như vậy nên vua cho tên này chức vụ cao quý và rất tin cẩn. Câu Tiễn vào nói với vua : « Người này có cái **trí** rất là to lớn. **Nay nó cúi xuống ném phân ông, khi nó ngửa đầu lên nó sẽ ăn bộ lòng ông** ».

Quả nhiên tay này đã thành công: Một nhân tài vụt bực như Ngũ Tử Tử đành phải tự tử, Câu Tiễn giết được vua và chiếm được ngôi vua.

2.- Hàn Tín được xem là một danh tướng giỏi bậc nhất trong lịch sử Trung Hoa, lúc còn trẻ người nhỏ bé thích đeo gươm. Một hôm ra chợ gặp một tên to lớn, vũ phu chặn ngay giữa chợ và nói : « Mà đeo gươm mà là thằng hèn. Có gan thì chém ta, nếu hèn thì **luồn chôn** ta ». Hàn Tín tự biết mình, có **đại tài** (*) lại có **trí lớn** không thể bỏ đi, không được dùng sau này, nên chấp nhận luồn trốn giữa chợ để mọi người khinh bỉ, chỉ riêng có **kẻ đại trí, đại tài** là Trương Lương Hiểu được cái Trí và Tài của Hàn Tín.

(*) *Ngồi uống rượu Hàn Tín đã dùng một phương pháp toán học để điểm mấy trăm ngàn quân trong thời gian kỷ lục. Nhà toán học Việt Nam, Ô. Hoàng Xuân Hãn đã viết 1 quyển sách để giải thích. Vào thập niên 60, tôi có người bạn ở Đại Học Khoa Học Saigon đã giải thích được chỉ qua 2 trang giấy vì anh đã dùng « théorie des ensembles ».*

3.- Trần Bình Trọng là một tướng tài của **Trần Hưng Đạo**. Khi quân Mông Cổ (Thát Đát – nhà Nguyên đã chiếm hết Trung Hoa, 1279-1368) và quân Tàu đánh vào Việt Nam thì họ chia ra 02 đạo quân : đường bộ (Ái Nam Quan) do Tướng Thoát Hoan ; đường biển vào sông Hồng, do Tướng Mông Cổ họ hàng mật thiết với vua.

Khi **Hội Nghi Diên Hồng** đã quyết định « **chiến** » không « **hòa** » nghĩa là đầu hàng vô điều kiện, vì ít quân lương đầu thọ địch là thua nên Trần Hưng Đạo đã giao nhiệm vụ tối quan trọng cho Danh Tướng **Trần Bình Trọng** bằng mọi giá phải chặn quân xâm lược để chính bản thân ông đánh quân Mông Cổ (ở Bạch Đằng).

Mặc dù quân quá ít và nhất định không lùi nên tướng Việt đã bị bắt, Thoát Hoan đề nghị : « Nếu đầu hàng, kêu gọi tướng tá mở đường cho Ta tiến quân thì Ta sẽ cho người làm vua đất Bắc ».

Với cái **dũng** quả thật quá lớn (**Lưu danh thiên cổ**), Danh Tướng **Trần Bình Trọng** đã ngang nhiên đứng dậy nói : « **Thà làm Nam quý hơn làm Bắc vương** ». Ông đã chấp nhận chết chém chứ không chịu làm vua « **bán nước cầu vinh** ». Cái **dũng oai hùng** đã làm gương cho toàn quân Việt nên họ đã quyết đánh đến chết chứ không hàng và khắc vào tay « **Sát Đát** ». Vì 2 chữ này tất cả tù nhân Việt đều bị thảm sát.

Cũng nhờ cái **dũng** này, **Trần Hưng Đạo** đã tiêu diệt được đại quân Mông Cổ và Trung Hoa. **Trong lịch sử nhân loại** quân Mông Cổ toàn thắng khắp thế giới, **chỉ thua quân Việt (*)** và bị bão « **thần phong** » (Kamikase) nên không chiếm được Nhật.

(*) *Tại Pháp khi nói đến chiến thắng của Quân Mông Cổ, họ đều cố ý tránh việc này vì lý do : Khi đoàn quân Mông Cổ sắp chiếm được thành phố Paris thì các thương gia đại phú Venise xin điều đình bằng vàng để họ rút quân vì sợ họ sẽ đánh đến Nước Ý và Venise.*

Tại sao các kẻ trên thật đáng thương hại ? Có thể họ thuộc loại mà các Cụ ta nói : « **Nhân bản trí đoản ; Cái nhìn (vọng kiến) không qua sống mũi ; cái trí không hơn hạt đậu ; cái dũng của con giun.....** » cũng vì lẽ đó nên chuyện « **ném phân** », « **luồn chôn** » chỉ là vụng suy hay là bản chất chắc chắn không phải do cái **trí quá lớn** (của kẻ giết vua), cũng không phải cái **tài** cao (của một danh tướng), cũng không phải cái **dũng** lưu danh thiên cổ (của vị Anh Hùng vì dân quên mình) và cũng không phải cái **nhân** (của Đạo Khổng) vì họ đã theo những kẻ « **diệt vong bán nước** » cho Trung Cộng.

Qua luật Nhân Quả họ sẽ nhìn thấy cái hậu quả (nhẫn tiền) của người Việt dưới **Cờ Vàng** sẽ có sự khinh miệt, đối xử không tốt với họ hàng thân thuộc của họ:

ông bà, cha mẹ, vợ con, anh em.....bạn bè... chỉ vì cái **trí đoản** của họ đã bị lừa đảo (1) bởi Mafia hút máu dân lại bán nước (2) qua các bằng khen thưởng (loại **giấy lộn**).

Khi bọn này không còn tồn tại (*) nữa thì loại **giấy lộn** này trở thành **cấp bằng thượng đẳng « lưu xú vạ niên »** cho những ai đã làm chính trị « **ném phân** », « **luồn chôn** ».

(*) Đức Phật đã nói : « **Il n'est rien de formé qui ne soit déjà en voie de disparition** ». *Đảng Mafia hút máu dân lại bán nước sớm muộn gì cũng đến tan rã (4).*